

НОВІ ВИМОГИ Е-ДЕКЛАРУВАННЯ

Відповідно до Закону України
«Про запобігання корупції» зі змінами від 23.03.2017

ЗМІСТ

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ» ІЗ ЗМІНАМИ ВІД 23.03.2017	3
НА КОГО ПОШИРЮЮТЬСЯ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ?	6
ЯКІ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ?	13
З ЯКОГО МОМЕНТУ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ?	15
ЧИ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ ІНШІ ВИМОГИ ЗАКОНУ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ»?	17
ЯКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕДБАЧЕНА ЗА НЕДОТРИМАННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ТА ІНШИХ ВИМОГ ЗАКОНУ?	18

ЗАКОН УКРАЇНИ

«ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ»

із змінами від 23.03.2017

Стаття 1.
Визначення термінів

суб'єкти декларування – особи, зазначені у пункті 1, підпунктах «а» і «в» пункту 2, пунктах 4 і 5 частини першої статті 3 цього Закону, інші особи, які зобов'язані подавати декларацію відповідно до цього Закону; ...

Стаття 3.
Суб'єкти, на яких поширюється дія цього Закону

1. Суб'єктами, на яких поширюються дія цього Закону, є: ...

2) особи, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

в) представники громадських об'єднань, наукових установ, навчальних закладів, експертів відповідної кваліфікації, інші особи, які входять до складу конкурсних комісій, утворених відповідно до Закону України «Про державну службу», Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», громадських рад, рад громадського контролю, що утворені при державних органах та беруть участь у підготовці рішень з кадрових питань, підготовці, моніторингу, оцінці виконання антикорупційних програм, і при цьому не є особами, зазначеними у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої цієї статті; ...

5) фізичні особи, які:

- отримують кошти, майно в рамках реалізації в Україні програм (проектів) технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції (як безпосередньо, так і через третіх осіб або будь-яким іншим способом, передбаченим відповідною програмою (проектом));
- систематично, протягом року, виконують роботи, надають послуги щодо імплементації стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингу антикорупційної політики в Україні, підготовки пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, – якщо фінансування (оплата) таких робіт, послуг здійснюється безпосередньо або через третіх осіб за рахунок технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції;
- є керівниками або входять до складу вищого органу управління, інших органів управління громадських об'єднань, інших непідприємницьких

товариств, що здійснюють діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції, імплементацією стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингом антикорупційної політики в Україні, підготовкою пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, та/або беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції.

РОЗДІЛ VII. ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 45.
**Подання
декларацій осіб,
уповноважених
на виконання
функцій
держави або
місцевого
самовряду-
вання**

1. Особи, зазначені у пункті 1, підпунктах «а» і «в» пункту 2, пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за минулий рік за формою, що визначається Національним агентством.

2. Особи, зазначені у пункті 1, підпунктах «а» і «в» пункту 2, пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.

Особи, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або іншу діяльність, зазначену у підпунктах «а» і «в» пункту 2, пункті 5 частини першої статті 3, зобов'язані наступного року після припинення діяльності подавати в установленому частиною першою цієї статті порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

3. Особа, яка претендує на зайняття посади, зазначеної у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, та особа, зазначена у пункті 4 частини першої статті 3 цього Закону, до призначення або обрання на відповідну посаду, подає в установленому цим Законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функції держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

Особи, зазначені у пункті «в» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, подають в установленому цим Законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік у разі входження до складу конкурсної комісії, утвореної відповідно до Закону України «Про державну службу», Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», Громадської ради доброчесності, утвореної від-

повідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», відповідної громадської ради, ради громадського контролю, утвореної при державних органах, – протягом десяти календарних днів після входження (включення, залучення, обрання, призначення) до складу відповідно конкурсної комісії, Громадської ради доброчесності, громадської ради, ради громадського контролю.

Особи, зазначені в абзацах четвертому та п'ятому пункту 5 частини першої статті 3 цього Закону, подають в установленому цим Законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік у разі зайняття посади керівника або входження (обрання, призначення) до складу вищого органу управління, інших органів управління відповідного громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства – протягом десяти календарних днів після зайняття посади керівника або входження (обрання, призначення) до складу вищого органу управління, інших органів управління громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства.

Стаття 46.
**Інформація,
що
зазначається
в декларації**

1. У декларації зазначаються відомості про:

1) прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків (серія та номер паспорта громадянина України, якщо особа через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомила про це відповідний орган центрального органу виконавчої влади, відповідальний за формування державної податкової політики, і має про це відмітку у паспорті громадянина України) суб'єкта декларування та членів його сім'ї, зареєстроване місце проживання, а також місце фактичного проживання або поштову адресу, на яку суб'єкту декларування Національним агентством може бути надіслано кореспонденцію, місце роботи (проходження служби) або місце майбутньої роботи (проходження служби), займану посаду, або посаду, на яку претендує, та категорію посади (якщо така є) суб'єкта декларування.

. . .

особи, зазначені у підпункті «в» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, також відомості про назву конкурсної комісії, до складу якої вони входять (входили), або інформацію про те, чи входять (входили) вони до складу Громадської ради доброчесності, громадських рад, рад громадського контролю, утворених при органах державної влади, а особи, зазначені у пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону, – також відомості про назву програми (проекту) технічної або іншої допомоги у сфері запобігання та протидії корупції, назву громадського об'єднання або іншого непідприємницького товариства та його органу управління;

...

4. Відомості, передбачені пунктом 10 частини першої цієї статті, не зазначаються у деклараціях осіб, які претендують на зайняття посади, зазначеної у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, а також у деклараціях, що подаються відповідно до абзаців другого і третього частини третьої статті 45 цього Закону.

Стаття 49.
**Встановлення
своєчасності
подання
декларацій**

2. Державні органи, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, а також юридичні особи публічного права зобов'язані перевіряти факт подання суб'єктами декларування, які в них працюють (працювали або входять чи входили до складу утвореної в органі конкурсної комісії, до складу Громадської ради доброчесності, відповідних громадських рад, рад громадського контролю, утворених при державних органах), відповідно до цього Закону декларацій та повідомляти Національне агентство про випадки неподання чи несвоєчасного подання таких декларацій у визначеному ним порядку.

Національне агентство перевіряє факт подання відповідно до цього Закону декларацій особами, зазначеними у пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону.

Стаття 52.
**Додаткові
заходи
здійснення
фінансового
контролю**

1. У разі відкриття суб'єктом декларування або членом його сім'ї валютного рахунка в установі банку-нерезидента відповідний суб'єкт декларування зобов'язаний у десятиденний строк письмово повідомити про це Національне агентство у встановленому ним порядку, із зазначенням номера рахунка і місцезнаходження банку-нерезидента.

2. У разі суттєвої зміни у майновому стані суб'єкта декларування, а саме отримання ним доходу, придбання майна на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня відповідного року, зазначений суб'єкт у десятиденний строк з моменту отримання доходу або придбання майна зобов'язаний письмово повідомити про це Національне агентство. Зазначена інформація вноситься до Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національного агентства.

3. Порядок інформування Національного агентства про відкриття валютного рахунка в установі банку-нерезидента, а також про суттєві зміни у майновому стані визначаються Національним агентством.

НА КОГО ПОШИРЮЮТЬСЯ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ?

СУБ'ЕКТАМИ ДЕКЛАРУВАННЯ, НА ЯКИХ ПОШИРЮЮТЬСЯ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ЗАКОНОМ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ» (ДАЛІ – ЗАКОН), Є ФІЗИЧНІ ОСОБИ, ЯКІ ВІДПОВІДАЮТЬ ОДНІЙ ЧИ БІЛЬШЕ З ТАКИХ УМОВ:

- входять до складу конкурсних комісій, утворених відповідно до Закону України «Про державну службу» або Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»;
- входять до складу Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів»;
- входять до складу громадських рад, рад громадського контролю, що утворені при державних органах та беруть участь у підготовці рішень з кадрових питань, підготовці, моніторингу, оцінці виконання антикорупційних програм;
- отримують кошти, майно в рамках реалізації в Україні програм (проектів) технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції (як безпосередньо, так і через третіх осіб або будь-яким іншим способом, передбаченим відповідною програмою (проектом));
- систематично, протягом року, виконують роботи, надають послуги щодо імплементації стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингу антикорупційної політики в Україні, підготовки пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, – якщо фінансування (оплата) таких робіт, послуг здійснюється безпосередньо або через третіх осіб за рахунок технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції;
- є керівниками або входять до складу вищого органу управління, інших органів управління громадських об'єднань, інших неприємницьких товариств, що здійснюють діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції, імплементацією стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингом антикорупційної політики в Україні, підготовкою пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, та/або беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції.

РОЗ'ЯСНЕННЯ ОКРЕМИХ ПОЛОЖЕНЬ

ОСОБИ, ЯКІ ВХОДЯТЬ ДО СКЛАДУ «ГРОМАДСЬКИХ РАД, РАД ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ, ЩО УТВОРЕНІ ПРИ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНАХ ТА БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПІДГОТОВЦІ РІШЕНЬ З КАДРОВИХ ПИТАНЬ, ПІДГОТОВЦІ, МОНІТОРИНГУ, ОЦІНЦІ ВИКОНАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ПРОГРАМ»

Члени **громадської ради чи ради громадського контролю** є суб'єктами декларування за таких умов:

- відповідна рада утворена при державному органі (не при органі місцевого самоврядування чи іншому органі/організації); ТА
- відповідна рада бере участь у підготовці рішень з кадрових питань АБО бере участь у підготовці, моніторингу, оцінці виконання антикорупційних програм.

Під **«підготовкою рішень з кадрових питань»** можна розуміти участь у розгляді та оцінці кандидатів, що претендують на зайняття посад у відповідному державному органі, делегування представника ради до складу конкурсної комісії, що утворена в державному органі, участь у будь-якій формі у розгляді питань про звільнення, преміювання, дисциплінарне покарання працівників державного органу тощо.

Антикорупційна програма – це державна програма з виконання Антикорупційної стратегії (ст. 18 Закону), антикорупційна програма державного органу, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування (ст. 19 Закону), антикорупційна програма юридичної особи (ст. 62 Закону).

Участь у підготовці антикорупційної програми може включати: розгляд та підготовка пропозицій до змісту проекту відповідної програми чи змін до неї; підготовка аналітичних матеріалів, опитувань, досліджень, результати яких враховуються при підготовці програми чи змін до неї; участь в оцінці корупційних ризиків, результати якої враховуються при підготовці програми тощо. **Моніторинг** виконання антикорупційної програми – це спостереження, збирання інформації щодо стану реалізації антикорупційної програми. **Оцінка** виконання антикорупційної програми – це процес визначення ефективності виконання програми, досягнення її цілей та завдань шляхом підготовки відповідних аналітичних матеріалів, досліджень тощо.

Члени зазначених рад є суб'єктами декларування незалежно від того, чи беруть вони особисто участь у підготовці рішень з кадрових питань, у підготовці, моніторингу, оцінці виконання антикорупційних програм

ФІЗИЧНІ ОСОБИ, ЯКІ... ОТРИМУЮТЬ КОШТИ, МАЙНО В РАМКАХ РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ ПРОГРАМ (ПРОЕКТІВ) ТЕХНІЧНОЇ АБО ІНШОЇ, В ТОМУ ЧИСЛІ БЕЗПОВОРТНОЇ, ДОПОМОГИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ, ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ (ЯК БЕЗПОСЕРЕДНЬО, ТАК І ЧЕРЕЗ ТРЕТІХ ОСІБ АБО БУДЬ-ЯКИМ ІНШИМ СПОСОБОМ, ПЕРЕДБАЧЕНИМ ВІДПОВІДНОЮ ПРОГРАМОЮ (ПРОЕКТОМ))

Під «технічною допомогою» можна розуміти міжнародну технічну допомогу. Відповідно до Порядку залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 р. № 153 (далі – Порядок), міжнародна технічна допомога – це фінансові та інші ресурси та послуги, що відповідно до міжнародних договорів України надаються донорами на безоплатній та безповоротній основі з метою підтримки України.

«Інша, в тому числі безповоротна, допомога» – це кошти або будь-яке інше майно, що передаються згідно з договором дарування, іншим подібним договором або без укладення договору (наприклад, благодійні внески, пожертвування, гранти, безповоротна фінансова допомога).

Враховуючи Порядок залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, під «проектом» можна розуміти документ, яким визначаються спільні дії учасників проекту (донорів, виконавців, бенефіціарів, реципієнтів), а також ресурси, необхідні для досягнення цілей надання допомоги протягом установлених строків. «Програма» – це проекти, об'єднані для досягнення спільної мети.

Проект чи програма повинні реалізовуватися в Україні.

«Сфера запобігання корупції» – це, насамперед, коло питань, тем діяльності, які передбачені або впливають із Закону України «Про запобігання корупції». Виходячи із змісту Закону, це, зокрема, такі види діяльності:

- участь у формуванні чи реалізації антикорупційної політики (ст. 18 Закону);
- участь у розробці, виконанні чи контролі за виконанням антикорупційних програм (ст. 19 Закону);
- участь громадськості в заходах щодо запобігання корупції, передбачених у статті 21 Закону, у будь-якій формі;
- інформування Національного агентства з питань запобігання корупції про можливе відображення недостовірних відомостей у декларації осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (ст. 50 Закону);

- інформування Національного агентства з питань запобігання корупції про невідповідність рівня життя суб'єктів декларування задекларованим ними майну і доходам (ст. 51 Закону);
- проведення громадської антикорупційної експертизи (ст. 55 Закону);
- направлення запитів про отримання інформації, передбаченої у частині другій статті 60 Закону;
- надання у будь-якій формі сприяння, допомоги Національному агентству з питань запобігання корупції у його діяльності.

Під **сферою протидії корупції** можна розуміти діяльність спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції (органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції) стосовно виявлення, припинення, розслідування, притягнення до відповідальності за вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень. Відповідно проекти, програми у сфері протидії корупції можуть стосуватися надання допомоги чи будь-якого сприяння зазначеним органам у їхній діяльності, виявлення та/або повідомлення про факти можливих корупційних правопорушень, допомога у розслідуванні та притягненні до відповідальності винуватців тощо.

Інший, також невичерпний, перелік питань, що відносяться до сфер запобігання, протидії корупції можна знайти в Законі України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки», який охоплює, зокрема, такі питання: запобігання корупції у представницьких органах влади; створення доброчесної публічної служби; запобігання корупції у діяльності органів виконавчої влади; запобігання корупції у сфері державних закупівель; запобігання корупції у судовій системі та органах кримінальної юстиції; запобігання корупції у приватному секторі; доступ до інформації; встановлення та застосування відповідальності за корупційні правопорушення; формування в суспільстві ідеї нетерпимості до проявів корупції.

Питання запобігання, протидії корупції також окреслені у міжнародних документах, наприклад, в антикорупційних конвенціях ООН, ОЕСР, Ради Європи, інших документах цих та інших міжнародних організацій.

Водночас, запобігання, протидія корупції не обмежується діяльністю, передбаченою Законом «Про запобігання корупції», Законом «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки» чи іншими документами, і може включати будь-які дії, що спрямовані на запобігання виникненню корупції, усунення чинників, що сприяють чи роблять можливим корупцію, виявлення, припинення корупційних діянь, притягнення до відповідальності за такі діяння тощо.

Відповідно до зазначеного положення, суб'єктами декларування є фізичні особи, які отримують кошти, майно в рамках реалізації в Україні програм (проектів) у сфері запобігання, протидії корупції **«як безпосередньо, так і через третіх осіб або будь-яким іншим способом, передбаченим відповідною програмою (проектом)»**. Тобто суб'єктами декларування є як ті фізичні особи, які отримують зазначені кошти, майно безпосередньо, так і ті, хто отримує зазначені кошти, майно через третіх осіб (через іншу фізичну або юридичну особу) або в будь-який інший спосіб.

Особа є суб'єктом декларування за цим положенням, якщо отримання відповідних коштів чи майна передбачено відповідною програмою чи проектом (їхнім бюджетом, описом тощо).

Особа є суб'єктом декларування за цим положенням, незалежно від того, чи надаються кошти або майно за здійснення заходів, безпосередньо пов'язаних із запобіганням, протидією корупції.

Приклади суб'єктів декларування:

- Особа, яка бере участь у навчальному чи інформаційному семінарі з питань запобігання, протидії корупції та безоплатно отримує презентаційні чи навчальні роздаткові матеріали, канцелярське приладдя, послуги з проживання, харчування, компенсацію вартості проїзду до місця проведення заходу тощо за рахунок коштів та відповідно до програми чи проекту. При цьому немає значення, яка організація чи особа виплачують такі кошти/надають відповідне майно – безпосередньо організація, яка виконує проект (програму), чи її підрядник.

- Особа (у тому числі іноземець), яка надає консультаційні послуги шляхом проведення аналізу проектів рішень у сфері запобігання, протидії корупції, проведення навчання, підготовки будь-яких матеріалів, якщо оплата таких послуг передбачена відповідним проектом, програмою.
- Особа, яка працює в будь-якій організації, якщо оплата її роботи чи цивільно-правових послуг здійснюється за рахунок програми (проекту) технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції.
- Особа, яка надає послуги, виконує роботи, постачає товари, які прямо не мають відношення до запобігання чи протидії корупції (наприклад, послуги з прибирання, постачання продуктів харчування чи канцелярського приладдя, надання приміщення в оренду, виготовлення друкованої продукції тощо), за умови, що це було передбачено відповідною програмою (проектом) і оплачено за рахунок неї.

Чи є за цим положенням суб'єктом декларування фізична особа-підприємець (ФОП) чи юридична особа? Суб'єктом декларування може бути лише фізична особа. Водночас, як тільки фізична особа-підприємець отримає відповідні кошти як фізична особа (наприклад, перерахує чистий прибуток на свій рахунок фізичної особи), то така особа стає суб'єктом декларування, оскільки отримала непрямо кошти.

ФІЗИЧНІ ОСОБИ, ЯКІ ... СИСТЕМАТИЧНО, ПРОТЯГОМ РОКУ, ВИКОНУЮТЬ РОБОТИ, НАДАЮТЬ ПОСЛУГИ ЩОДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ СТАНДАРТІВ У СФЕРІ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ, МОНІТОРИНГУ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ, ПІДГОТОВКИ ПРОПОЗИЦІЙ З ПИТАНЬ ФОРМУВАННЯ, РЕАЛІЗАЦІЇ ТАКОЇ ПОЛІТИКИ, – ЯКЩО ФІНАНСУВАННЯ (ОПЛАТА) ТАКИХ РОБІТ, ПОСЛУГ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ БЕЗПОСЕРЕДНЬО АБО ЧЕРЕЗ ТРЕТІХ ОСІБ ЗА РАХУНОК ТЕХНІЧНОЇ АБО ІНШОЇ, В ТОМУ ЧИСЛІ БЕЗПОВОРОТНОЇ, ДОПОМОГИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ, ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Це положення частково дублює попереднє, але на відміну від нього фізична особа стає суб'єктом декларування за цим положенням, якщо вона сама безпосередньо здійснювала діяльність у сфері запобігання, протидії корупції, а саме виконувала роботи чи надавала послуги щодо імплементації стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингу антикорупційної політики в Україні, підготовки пропозицій з питань формування, реалізації такої політики. При цьому така діяльність повинна фінансуватися (оплачуватися) безпосередньо або через третіх осіб за рахунок технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції.

Під «систематично» у наведеному положенні можна розуміти виконання робіт, надання послуг більше одного разу упродовж одного року.

«Антикорупційна політика» як окремий термін в законодавстві не визначений, але під ним можна розуміти систему цілей, завдань, заходів, показників тощо, що сформульовані органами влади з метою боротьби проти корупції. Антикорупційна політика охоплює сфери запобігання та протидії корупції, описані вище, але не вичерпується ними.

Відповідно до Закону України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки», антикорупційна політика охоплює такі питання як: запобігання корупції у представницьких органах влади; створення доброчесної публічної служби; запобігання корупції у діяльності органів виконавчої влади; запобігання корупції у сфері державних закупівель; запобігання корупції у судовій системі та органах кримінальної юстиції; запобігання корупції у приватному секторі; доступ до інформації; встановлення та застосування відповідальності за корупційні правопорушення; формування в суспільстві ідеї нетерпимості до проявів корупції.

Антикорупційна політика та заходи з її виконання визначаються також у таких документах: Державна програма щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 29.04.2015 №265, розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.10.2016 №803-р.» Деякі пи-

тання запобігання корупції в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади», інші акти Кабінету Міністрів України, антикорупційні програми державних органів тощо.

«Імплементация стандартів у сфері антикорупційної політики» може розумітися як впровадження міжнародних чи закордонних стандартів у сфері антикорупційної політики в законодавство та практику України.

Моніторинг антикорупційної політики в Україні – це спостереження, збирання інформації про стан антикорупційної політики, виконання її заходів. Підготовка пропозицій з питань формування, реалізації антикорупційної політики може розумітися як підготовка проектів рішень, пропозицій тощо у будь-якій формі щодо формування чи реалізації заходів антикорупційної політики в Україні. **Формування політики** – це процес підготовки та затвердження документів антикорупційної політики (стратегії, плани дій, програми тощо).

Якщо певна діяльність не вказана прямо в документі, що визначає антикорупційну політику чи заходи з її виконання, але вона є антикорупційною за своїм змістом (відноситься до сфери запобігання чи протидії корупції, сфери антикорупційної політики тощо), то цього достатньо для того, щоб вважати відповідну діяльність антикорупційною.

Приклади суб'єктів декларування:

- Особа, яка надає консультації, експертні поради державним органам, громадським об'єднанням, юридичним особам, будь-яким іншим організаціям, що реалізують антикорупційні проекти в Україні, стосовно імплементції антикорупційних стандартів, формування чи реалізації антикорупційної політики тощо, якщо фінансування (оплата) таких послуг здійснюється за рахунок допомоги у сфері запобігання, протидії корупції.

ФІЗИЧНІ ОСОБИ, ЯКІ ... Є КЕРІВНИКАМИ АБО ВХОДЯТЬ ДО СКЛАДУ ВИЩОГО ОРГАНУ УПРАВЛІННЯ, ІНШИХ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ, ІНШИХ НЕПІДПРИЄМНИЦЬКИХ ТОВАРИСТВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ, ПОВ'ЯЗАНУ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ, ПРОТИДІЄЮ КОРУПЦІЇ, ІМПЛЕМЕНТАЦІЄЮ СТАНДАРТІВ У СФЕРІ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ, МОНІТОРИНГОМ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ, ПІДГОТОВКОЮ ПРОПОЗИЦІЙ З ПИТАНЬ ФОРМУВАННЯ, РЕАЛІЗАЦІЇ ТАКОЇ ПОЛІТИКИ, ТА/АБО БЕРУТЬ УЧАСТЬ, ЗАЛУЧАЮТЬСЯ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ЗАХОДІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ, ПРОТИДІЄЮ КОРУПЦІЇ

- Працівники громадського об'єднання, які виконують роботу щодо імплементції антикорупційних стандартів, формування чи реалізації антикорупційної політики тощо, якщо фінансування (оплата) таких послуг здійснюється за рахунок допомоги у сфері запобігання, протидії корупції.

Це положення поширюється на:

- усіх членів загальних зборів, з'їзду, конференції чи іншого вищого органу управління громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства, якщо таке об'єднання чи товариство здійснюють зазначену діяльність;
- керівників та членів інших (не вищих) органів управління громадських об'єднань, інших непідприємницьких товариств, якщо таке об'єднання чи товариство здійснюють зазначену діяльність. Органи управління, керівники об'єднання (товариства) визначаються в його статуті. Це може бути, зокрема, правління чи інший виконавчий орган (наприклад, голова, виконавчий директор організації, правління, дирекція, рада тощо).

Наглядова рада не є органом управління, якщо інше не визначено спеціальним законом або в статуті організації (наприклад, за законом наглядова рада є органом управління благодійної організації).

Для визначення суб'єктом декларування не має значення чи знаходиться відповідний керівник або член органу управління з організацією у трудових чи цивільно-правових відносинах, оплачувана його робота чи ні.

Відповідно до Закону України «Про громадські об'єднання», громадське об'єднання – це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів.

Згідно з Цивільним кодексом України, товариство – це організація, створена шляхом об'єднання осіб (учасників), які мають право участі у цьому товаристві. Товариство може бути створено однією особою, якщо інше не встановлено законом. Непідприємницькими товариствами є товариства, які не мають на меті одержання прибутку для його наступного розподілу між учасниками. **Приклади непідприємницьких товариств:** благодійні організації, торгово-промислові палати, політичні партії, релігійні організації, професійні спілки, кооперативи (крім виробничих), адвокатські об'єднання, кредитні спілки, творчі спілки, саморегульвні організації тощо.

Наведене положення стосується громадських об'єднань, інших непідприємницьких товариств, що здійснюють діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції, імплементацією стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингом антикорупційної політики в Україні, підготовкою пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, та/або беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції. При цьому **має значення фактичне здійснення відповідної діяльності організацією (товариством)**. Тобто зазначення відповідної діяльності в статутних документах організації (товариства) не є достатнім підтвердженням здійснення такої діяльності.

І навпаки: якщо організація (товариство) здійснює на практиці зазначену антикорупційну діяльність, хоча така діяльність і не передбачена в її статутних документах, то ця організація все одно охоплюється цим положенням. Наприклад, якщо громадська організація, основна діяльність якої пов'язана із захистом прав людини, здійснює діяльність у сфері запобігання корупції, то її члени, керівники, члени її органів управління є суб'єктами декларування.

Відповідно до роз'яснення НАЗК, словосполучення **«та/або беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції»** стосується не фізичних осіб, а громадських об'єднань, інших непідприємницьких товариств. Тобто якщо об'єднання (товариство) не здійснює свою основну діяльність у сфері запобігання, протидії корупції, але бере участь, залучається до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції, то керівники та члени органів управління такого об'єднання (товариства) також є суб'єктами декларування у розумінні Закону.

Не є суб'єктами декларування особи, які беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції (наприклад, беруть участь в антикорупційному семінарі, мирному зібранні тощо), якщо вони при цьому не отримують жодних коштів, майна за рахунок антикорупційного проекту, що фінансується з коштів технічної чи іншої допомоги.

Із формулювання Закону («здійснюють діяльність», «беруть участь, залучаються до здійснення заходів») можна зробити висновок, що йдеться про регулярне, неодноразове здійснення діяльності або участь, залучення до заходів. Здійснення одного заходу, одноразове залучення не є достатніми. Можна вважати, що лише неодноразова (більше одного разу) діяльність (участь, залучення) призводять до того, що член, керівник, член органу управління відповідної організації стає суб'єктом декларування у розумінні Закону.

Діяльність (участь у заходах), про яку йдеться у положенні, повинна здійснюватися після набрання чинності відповідними змінами до Закону, тобто після 30 березня 2017 року. Діяльність (участь у заходах) до цієї дати до уваги не повинні братися.

НАЗК чи будь-який інший орган не визначатимуть наперед перелік організацій, на членів, керівників, членів органів управління яких поширюється наведене положення.

Обов'язок визначати, чи є особа суб'єктом декларування, покладається на саму особу, не на організацію в якій вона працює чи для якої виконує роботу, надає відповідні послуги.

ЯКІ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ?

НА ОСІБ, ЯКІ СТАЛИ СУБ'ЄКТАМИ ДЕКЛАРУВАННЯ ВІДПОВІДНО ДО ЗМІН ДО ЗАКОНУ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ» ВІД 23 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ, ПОШИРЮЮТЬСЯ ТАКІ ВИМОГИ ЗАКОНУ:

- **Обов'язок подавати декларації** осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, відповідно до статті 45 Закону до відповідного Реєстру шляхом заповнення електронної форми на офіційному веб-сайті НАЗК (<https://portal.nazk.gov.ua>). Для подання декларації необхідно зареєструватися і авторизуватися в системі Реєстру за допомогою електронного цифрового підпису.

Із Закону із внесеними змінами незрозуміло, чи повинні нові суб'єкти подавати всі передбачені Законом види декларацій, тобто чи повинні вони подавати крім щорічної також декларацію кандидата, декларацію перед припиненням здійснення відповідної діяльності та декларацію наступного року після припинення здійснення відповідної діяльності. З огляду на Прикінцеві положення змін, можна припустити, що на нових суб'єктів поширюється лише обов'язок подавати щорічну декларацію, але це повинно роз'яснити НАЗК.

- **Обов'язок повідомляти НАЗК у 10-денний строк в разі суттєвої зміни у майновому стані** суб'єкта декларування, а саме отримання ним доходу, придбання майна на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня відповідного року. Таке повідомлення подається в Єдиний державний реєстр осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, шляхом заповнення електронної форми на офіційному веб-сайті НАЗК (<https://portal.nazk.gov.ua>). Для подання повідомлення необхідно зареєструватися і авторизуватися в системі Реєстру за допомогою електронного цифрового підпису.

Прожитковий мінімум на 1 січня 2017 року становив 1600 гривень. Відповідно, повідомлення про суттєві зміни подається, якщо суб'єкт декларування (але не член його сім'ї) отримав дохід або придбав майно на суму більше 80 тис. грн. При цьому доходи чи вартість придбаного майна не сумуються, тобто поріг у 80 тис. грн. застосовується окремо для кожного окремого випадку отримання доходу чи випадку придбання майна.

- Щодо суб'єктів декларування НАЗК може проводити **моніторинг способу життя** з метою встановлення відповідності їх рівня життя наявним у них та членів їх сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. **Наразі порядок здійснення моніторингу способу життя не визначений і він не проводиться!**
- **Обов'язок повідомляти НАЗК у 10-денний строк про відкриття суб'єктом декларування або членом його сім'ї рахунка в установі банку-нерезидента.**

Порядок відповідного інформування визначено актом НАЗК. Під банком-нерезидентом розуміється банк, його відокремлений підрозділ (філія, відділення), що створені і діють відповідно до законодавства іноземної держави та знаходяться за межами України. Повідомлення може бути надіслано письмово поштою або через мережу Інтернет за допомогою персонального кабінету в системі Реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (після належної авторизації).

Крім того, за загальними положеннями Закону, фізичні та юридичні особи зобов'язані **надавати упродовж 10 робочих днів НАЗК на його запит інформацію чи документи**, що потрібні НАЗК для проведення повної перевірки декларації, моніторингу способу життя особи, здійснення контролю за дотриманням інших заходів фінансового контролю.

З ЯКОГО МОМЕНТУ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ?

ОБОВ'ЯЗОК ПОДАВАТИ ЩОРІЧНУ ДЕКЛАРАЦІЮ ВИНикає В ОСІБ, ЯКІ В 2017 РОЦІ (ПІСЛЯ 30 БЕРЕЗНЯ) АБО В НАСТУПНИХ РОКАХ:

1. Входили до складу конкурсних комісій, утворених відповідно до Закону України «Про державну службу» або Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування»;
2. Входили до складу Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів»;
3. Входили до складу громадських рад, рад громадського контролю, що утворені при державних органах та беруть участь у підготовці рішень з кадрових питань, підготовці, моніторингу, оцінці виконання антикорупційних програм;
4. Отримували кошти, майно в рамках реалізації в Україні програм (проектів) технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції (як безпосередньо, так і через третіх осіб або будь-яким іншим способом, передбаченим відповідною програмою (проектом));
5. Систематично, протягом року, виконували роботи, надавали послуги щодо імплементації стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингу антикорупційної політики в Україні, підготовки пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, – якщо фінансування (оплата) таких робіт, послуг здійснювалося безпосередньо або через третіх осіб за рахунок технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції;
6. Були керівниками або входили до складу вищого органу управління, інших органів управління громадських об'єднань, інших непідприємницьких товариств, що здійснюють діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції, імплементацією стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингом антикорупційної політики в Україні, підготовкою пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, та/або беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції.

АЛЕ: ПЕРШУ ДЕКЛАРАЦІЮ ТАКІ ОСОБИ ПОДАЮТЬ У 2018 РОЦІ ЗА ЗВІТНИЙ ПЕРІОД З 30 БЕРЕЗНЯ ДО 31 ГРУДНЯ 2017 РОКУ.

Приклади:

- Станом на 30 березня 2017 року особа входила до складу конкурсної комісії, утвореної відповідно до Закону України «Про державну службу», або була членом чи керівником громадської організації, що здійснює діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції. Така особа повинна подати до 1 квітня 2018 року щорічну декларацію за період з 30 березня до 31 грудня 2017 року. Цей обов'язок, не змінюється, навіть якщо упродовж 2017 року особа вийшла із складу конкурсної комісії або припинила бути членом чи керівником відповідної громадської організації.
- Упродовж 2017 року (після 30 березня) особа: увійшла до складу вищого органу управління, стала членом або керівником громадської організації, що здійснює діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції; більше одного разу надавала послуги щодо імплементації стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингу антикорупційної політики в Україні, підготовки пропозицій з питань формування, реалізації такої політики з оплатою таких послуг за рахунок допомоги у сфері запобігання, протидії корупції. Така особа повинна подати до 1 квітня 2018 року щорічну декларацію за період з 30 березня до 31 грудня 2017 року.

- Особа стала новим суб'єктом декларування відповідно до змін до Закону (за пунктами 4-5 вище) у період з 1 січня до 1 квітня 2018 року – така особа повинна подати до 1 квітня 2018 року щорічну декларацію за період з 30 березня до 31 грудня 2017 року.
- Особи, після 1 січня 2018 року, увійшла до складу конкурсної комісії, утвореної відповідно до Закону України «Про державну службу» або Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», відповідної громадської ради, ради громадського контролю, утвореної при державних органах. Така особа повинна подати щорічну декларацію за період з 30 березня до 31 грудня 2017 року протягом 10 календарних днів після входження (включення, залучення, обрання, призначення) до складу відповідно конкурсної комісії, Громадської ради доброчесності, громадської ради, ради громадського контролю.
- Особа, яка після 1 січня 2018 року зайняла посаду керівника або увійшла (була обрана, призначена) до складу вищого органу управління, інших органів управління відповідного громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства. Така особа повинна подати щорічну декларацію за період з 30 березня до 31 грудня 2017 року протягом 10 календарних днів після зайняття посади керівника або входження (обрання, призначення) до складу вищого органу управління, інших органів управління.

Змінений Закон не визначає строк, упродовж якого особа залишається суб'єктом декларування. Це питання потребує роз'яснення НАЗК.

УСІ ІНШІ ВИМОГИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ ПОЧИНАЮЧИ З 30 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ. ТОБТО З ЦЬОГО ДНЯ НОВІ СУБ'ЄКТИ ДЕКЛАРУВАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНІ:

- подавати повідомлення про суттєві зміни в майновому стані суб'єкта декларування
- інформувати НАЗК про відкриття суб'єктом декларування або членом його сім'ї рахунку в установі банку-нерезидента.

ЧИ ПОШИРЮЮТЬСЯ НА НОВИХ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ ІНШІ ВИМОГИ ЗАКОНУ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ»?

ЗАБОРОНА ВИКОРИСТОВУВАТИ СЛУЖБОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ

На всіх нових суб'єктів декларування поширюється передбачена Законом заборона використовувати свої службові повноваження або своє становище та пов'язані з цим можливості з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі використовувати будь-яке державне чи комунальне майно або кошти в приватних інтересах.

ЗАБОРОНА ПОДАРУНКІВ

На осіб, які входять до складу конкурсних комісій, Громадської ради доброчесності, відповідних громадських рад, рад громадського контролю поширюються такі обмеження і вимоги, передбачені Законом:

- Заборона безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб: 1) у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування; 2) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.
- Дозволяється приймати подарунки, які відповідають загально визнаним уявленням про гостинність, крім випадків, передбачених попереднім пунктом, якщо вартість таких подарунків не перевищує один прожитковий мінімум для працездатних осіб, встановлений на день прийняття подарунка (станом на 1 січня 2017 року – 1600 гривень), одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки.
- Передбачене вище обмеження щодо вартості подарунків не поширюється на подарунки, які: 1) даруються близькими особами; 2) одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси.

ОБОВ'ЯЗКИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ОДЕРЖАННЮ НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ АБО ПОДАРУНКА ТА ПОВОДЖЕННЯ З НИМИ

Особи, які входять до складу конкурсних комісій, Громадської ради доброчесності, відповідних громадських рад, рад громадського контролю, у разі надходження пропозиції щодо неправомірної вигоди або подарунка, незважаючи на приватні інтереси, зобов'язані невідкладно вжити таких заходів:

- 1) відмовитися від пропозиції;
- 2) за можливості ідентифікувати особу, яка зробила пропозицію;
- 3) залучити свідків, якщо це можливо, у тому числі з числа співробітників;
- 4) письмово повідомити про пропозицію безпосереднього керівника (за наявності) або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації, спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

Інші обов'язки щодо запобігання одержанню неправомірної вигоди або подарунка та поведження з ними передбачені в статті 24 Закону.

ЗАПОБІГАННЯ ТА ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ

Особи, які входять до складу конкурсних комісій, Громадської ради доброчесності, відповідних громадських рад, рад громадського контролю зобов'язані дотримуватися вимог щодо запобігання і врегулювання конфлікту інтересів, передбачених Розділом V Закону.

На інших нових суб'єктів декларування інші вимоги Закону України «Про запобігання корупції» не поширюються.

ЯКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕРЕДБАЧЕНА ЗА НЕДОТРИМАННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ТА ІНШИХ ВИМОГ ЗАКОНУ?

Невчасне подання без поважних причин декларації – адміністративне правопорушення, яке карається штрафом від 850 до 1700 грн.

Неповідомлення або несвоєчасне повідомлення про відкриття рахунка в установі банку-нерезидента або повідомлення про суттєві зміни у майновому стані – адміністративне правопорушення, яке карається штрафом від 1700 до 3400 грн.

Подання завідомо недостовірних відомостей у декларації, якщо такі відомості стосуються майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, і відрізняються від достовірних на суму від 160 000 до 400 000 грн. – адміністративне правопорушення, яке карається штрафом від 17 000 до 42 500 грн.

Подання завідомо недостовірних відомостей у декларації, якщо такі відомості стосуються майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, і відрізняються від достовірних на суму понад 400 000 грн. – кримінальне правопорушення, яке карається штрафом від 42 500 до 51 000 грн. або громадськими роботами на строк від 150 до 240 годин, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Умисне неподання суб'єктом декларування декларації (після того як НАЗК виявило таке неподання і надало можливість подати декларацію відповідно до Закону) – кримінальне правопорушення, яке карається штрафом від 42 500 до 51 000 грн. або громадськими роботами на строк від 150 до 240 годин, або позбавленням волі на строк до двох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків – адміністративне правопорушення, яке карається штрафом від 1700 до 3400 грн. з конфіскацією такого подарунка.

Неповідомлення особою у встановлених законом випадках та порядку про наявність у неї реального конфлікту інтересів – адміністративне правопорушення, яке карається штрафом від 1700 до 3400 грн.

Вчинення дій чи прийняття рішень в умовах реального конфлікту інтересів – адміністративне правопорушення, яке карається штрафом від 3400 до 6800 грн.

Програма розвитку

ООН в Україні

Кловській узвіз, 1

Тел.: +38 (044) 253-93-63

Факс: +38 (044) 253-26-07

www.ua.undp.org